

Eren Akyol

- şiirler -

Yayın Tarihi:

30.01.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Alışkanlık

Bırakıyorum eski alışkanlıklarımı,
Tek tek ve beynimden sökerek.
Peki kalp yarası bırakılır mı?
Sevmek bünyevi bir alışkanlık mı?
Yaşayan tüm insanlara soruyorum;
Bir hayat var mıdır her zaman önümüzde?
Umut mudur dünyada var eden yüreğimizi?
Hayallerimiz her gecenin sabahında tükense de,
Tükenmeyecek mi bir sabah ay karanlığımın izi?
Olsun;
Yaşıyorum unuttum bir şeyleri sorgulamayı.
Yaşıyorum ihanetimi bir gülüşün bitişine.
Yaşıyorum böyle bir ahvali her gece.
Yaşamıyorum o güzelin tek bir kelimesinde.
Ve şair demiş ki;
Açar bütün kapıları bir el bazı,
Can evimi tutar bir hoş gazel bazı,
Alev alev yakınlaşmak için sana,
Senden uzaklaşmak bile güzel bazı.

Eren Akyol

Atkımı Çaldılar

Atkımı çaldılar
Üşüyorum
Boynumda serin bir rüzgar
Eser iklim tanımadan
Eser bir mayıs ayında

Mayıs ayında yazıyorum
Yazıyorum,birkaç cümle
Aklımda yitirdiğim heceler var
Yitirdikçe üşüdüğüm gecelerde
Atkımı çaldılar

Susuyorum mayıs ayında
Susuyorum,dilimde geceler var
Sen duymazsın geceyi
O duymaz
Kimse duymaz
Duyarsa hırsızlar duyar
Onlar da
Atkımı çaldılar

Atkı metafordur
Gece ise karanlık gerçek
Gözlerimi kapattığımda her şey
Nasıl olsa karanlığa gömülecek...

Eren Akyol

Ben Sen Ve Ayna

Dört kişilik bir masada oturmalıyız .
Sağımda ve solumda çapraz iki ayna...
Karşımda sen...
Nereye baksam sen...
Keşke her zaman seni görebilsem.

Dört kişilik bir masa da oturmalıyız.
Konuşmalısın hiç susmaksızın.
Karşımda ben...
Nereye baksan ben...
Keşke her zaman beni görebilsen.

Dört kişilik bir masa da oturmalıyız.
Aynalar izlemeli bizi.
İkimizi...
Biz görmesekte birbirimizi,
Onlar hep bizi göstermeli.

Aynalar kırık,masalar boş ve hesaplar ödendi.Peki özlemek hesaba dahil miydi ?

Eren Akyol

Bir Aralık Şiiri

Yadigarım umutsuz şeylerdir,
Olabildiğince yorgun bedene sahibim.
Uyumak çaresi değil hiçbir şeyin,
Ben kendimi bulduğum yerlerde yenilmişim.

Yürürken es o es çizerim yollarda,
Her adımım yardım ister bilmem ki kimden.
Bir takıntım vardır inceden inceye,
Kalıplaşmış çizgilere basmamanın eşiğinde,
Ve çok aşırı hüzünlü bir şarkının eşliğinde.

Birkaç sınavla sınanıyorum.
Adımın yanında bitişimin heybeti...
Kağıtlar yokuş, sisli ve perişan.
Bende patavatsız cahilliğin sarhoşluğu...
Neye elimi atsam yüreğimde kalıyor,
Bitmeyen bir türküm bile yok artık.
Alkolu bıraktım,
Ama aşk şarabının dibini görmekten yoruldum.
Oysa her boş şişenin bir alıcısı vardır.

Eren Akyol

Çocukluğumun Elini Ellerimle Tutmak

Hayaller enfes bir tablodur.
Doğarsın boştur.
Doldurmaya çalışırsın,
Senden ötesine varamazsın.
Varırsan gerçekleri yaşarsın.
Bir el hiç durmaz ama
Sürekli jetonlar atar ruhuna.
Hayali bir müzik çalar sonra.
Sonra gerçekten duymaya başlarsın.
Duydukça hayalini bir şarkı eşliğinde yaşarsın.
Hayalin gerçekliği seslerden ötesidir.
Portakal çiçeğindeki kokudur bazen.
Hayalini görüp sesini duyup,
Onu koklamak gibidir yani.
Yani çocukluğunu koklamak,
O saattin evvelini şu an yaşamaktır.
Yeminlerde ediliverir bir çırpıda.
Her zaman çocuk kalmak adına,
Yerine ulaşmaksızın.
Ama bir el çocukluğumdan tutar.
Beyaz bir kağıda,
Kurşun kalemimle resmeder.
Benden öteki beni.

Eren Akyol

Gölgelerimiz

Yarın sesin bir fısıltı misali
Yine geçecek ömrümden
Duyacaksın sende beni
Ama gölgeler fısıldamaz ki

Kutuplar da zifiri güneşin hayali gibi
Yeryüzündeki serabımsın sen
Çöldeki bir su tanesi
Senin serabındaki gölgen

Gökyüzünde umarsızca uçan bir kelebek misali
Yeryüzünde umarsızca yaşayan ben
Bugününde son buluşu gibi
Senin gecedeki gölgen

Dertsiz başımı derde sokan derman misali
Dertlendiren gözlerin yok ki
Gölgemdeki gözlerim bile yaşlı şimdi
Ama gölgeler ağlamaz ki

Eren Akyol

Göndermeli Ayrıca Göndermesiz Şiir

Kime uzanmış geçmişim, hatırlamam
Fakat süzüyor gözlerimden geceleri
Dört duvar ışıktan yoksun ve sancılı
Anlatır göğsüme hapsolmuş mağbedimi

Sonra kelimeler kış olur yağar gökyüzüm
Bir yağmur damlası süzer sözlerimden
Rüyalar uyanır kabusundan ansızın
Belki görecelidir gözlerim gözlerinden

Ama anlatılmaz zaten yaşanır hayat
Kimlik gösteremezsin mesela,
Mesela doğarken ebeye
Suskun, sarsak ve sursak
Doğarsın öylesine
Derken;
Yine de ağlarsın doğarken
Bu yaşama ilk tepkindir,
Yaşamın boyunca döktüğün damlalar
Bir ormanı yeşertebilir

Öyleyse yaşam umutlarla doludur, ormanlar ciğerimizdir yeşertelim...

Eren Akyol

Hayat-i Perdesiz

Perdesiz bir ev
İssiz bir yaşam
Yalnızlık
Beni böyle mi bulacaktın
Bu akşam

Şuracıkta gençliğim
İctigim sigaralar
Yamancında bir tül perdenin
Ve benim
yalnızlığım var

Yazdıkça bombos evimde
Kalbimden kopan kelimeler var
Onları hecelediğim gecelerde
"Aglasam sesimi duyar misiniz,Mısralarımda"
Diyen bir Orhan Veli var

Eren Akyol

Huzura Eren

Oluru yok biliyorum derdimin.
Kimi incitip kime gülersin
Seni senden çok severim
Senden sonra sönmez ateşim

Dizelerle dolmuş yılların
Hayalini anlatır mı senin
Hayalin hep kısım benim
Böyle gücenir iklimlerim.

Yurulmaz sazlar, çalmazlar seni
Uç sene olmuş seni görmeyeli
Bir derdim bin dermana bürünür
Bundandır boynuna vebali

Yürüdüm koştum ve durdum
Sen nerdesin bilemedim
Aradım seni herkese sordum
Seni bir daha göremedim

Gittin gideli susarım artık
Elim yazar gönlüm konuşur
Hoşçakal bir boyuta ulaşır
Ellerim sevdamin tabutunu taşır

Sona gelir dizelerim
Seni yazdım seni söyledim
Ve kalemimi tükettim
Bundan gayri huzura Erenim.

Eren Akyol

Kırların ötesindeki büyük beton bloklar

Sözler bir hışımla kesilirdi
Gözler bir ışıkla kısılırdı
Eller bir şiddetle kasılırdı
Kırların ötesindeki büyük beton bloklarda

Gelecek güzel günlere kanılırdı
Eskilerden birkaç kişi anılırdı
O kelime erken bitti sanılırdı
Kırların ötesindeki büyük beton bloklarda

Bomboş bakışlardan bıkılırdı
Hayeller bir çırpıda yıkılırdı
Kederden sigaralar yakılırdı
Kırların ötesindeki büyük beton bloklarda

Şimdi gecelerden bahseder olduk
Benliğimizi karanlıkta bulduk
Yer yer adım adım ezberebozduk
Kırların ötesindeki büyük beton bloklarda

Eren Akyol

Kim

Birkaç kısa adım var atılacak,
Birkaç kısa mesaj.
Ve birkaç cümle var,yazılacak,
Senden sonra birkaç cümleden ibaret.

Biraz bütünseli yakalamak gerek,
Biraz da bütünen kaçmak.
Ve biraz yediği yetmiş etmek gerek,
Senden sonra yetişen yitikliğimle.

Bazen inanmak köklü bir eylem,
Bazen yalanlar beyaz değildir.
Ve bazen hayaller kırılır,
Senden sonra hastalıktan.

Birçok şey vardı bilginin aslında,
Birçok dünya döner etrafında.
Ve birçok şey yazıldı ama çizilmedi,
Senden sonra tüm kalemler tükendi.

Bir an haykırır mıydı ehli geçmiş,
Bir an gülmez mi öfkeli kalabalık.
Ve bir an gözlerin çerme,
Senden sonra hayatıma takılan.

Bir kim söyler bilinmez,
Bir kim dinler söylemez.
Ve bir kim kimsesiz,
Senden sonra...

Eren Akyol

Kuşatılmış Duygular

Aklım olmayan sevgileri
Kıskıvrak yakalarsa
Üzülürüm
Nitelikli bir şarkı sesinde
Zaman yitimi yaklaşır
Ansızın uzuv eksilmesi
Ansızın kollarım yalnız
Gibi

Kasıtlı mı cümleler
Unuturum
Adımı kimler seslenir ki
Yürürüm
Adım adım adım adım
Yaklaşamam
Uzaklaşır
Gibi

Göğе buğу yakışır
Adımı çiz
Nasıl olsa silinir
Kritik şeyler düşün
Kritik şeyler düşündüm
Asla olmayacak
Gibi

Yeşil görsün gözün
Toprak ve kök kök
Dökülmeyen yaprak
Tutkulu turuncu
Onlarca turuncu
Bir çiğekti aslında
Kokusu sen
Gibi

Yaşıyorum
Öyleyse her şey
Bir sicim
Ya da her şey
Sen
Gibi

Eren Akyol

Mabedim Vitrin Değil Ki Göresin

Hakkımda hiçbir şey düşünmedim,
Yürüdüğüm yolda izimi belli etmedim,
Ve ben seni çok seviyorum.

Aklımdasın,susuyorum.
Gönlümdesin,susuyorum.
Gün geçtikçe çoğalıyorsun,
Aklım ve gönlümle susuyorum.

Biliyor musun?
Geceler neden karanlıktır insana?
Ya da geceler neden hüznün yoldaşdır?
Çünkü ben geceleri uyuyamıyorum.
Çünkü ben uyanınca gözlerimi açıyorum ve seni arıyorum.
Arıyorum ve bulamıyorum.
Neden miymiş ?
Çünkü gece seni aramamın 24 saati,
Çünkü gece seni bulamamanın yorgunluğu,
Ve neden mi geceleri uyuyamam?
Gözlerim kapanır ama gönlüm neden mi uyumaz?
Çünkü insan çok yorulunca uyuyamazmış,
Gönül de öyle.
Yorulan gönlüm mabedim oluyor.
Haberin yok ölüyorum,
Ama vitrin muhabbeti işte...

Eren Akyol

Mutlu Yıllar

Bugünün tüm saatleri,
Senin için işliyor.
Her sessiz tik takları,
Sana mutlu yıllar diliyor.

Zamanın durağan akışı,
Kalbimin efkardan çöküşü,
Kelimelerin kahırdan doğuşu,
Sana mutlu yıllar diliyor.

Bir kez bile inanmadın bana,
Yoruldun yalan(!) aşkımla.
Şimdi tüm umursamazlığına,
Mutlu yıllar diliyorum.

Sevmeyi beceremedin,
Kalbim hep sendeydi benim.
Şimdi tüm güvensizliğine,
Mutlu yıllar diliyorum.

Ah kalbinde taş olduğum!
Uzak yollarına güç olduğum.
Acılarına yoldaş olduğum.
Sana mutlu yıllar diliyorum.

Karardı gün yine saat on iki,
Sen doğdun bir ay gibi,
Günebakanım,sana bakar gibi,
Her anında mutluluklar diliyorum.

Benimkisi aşktı meşk oldu.
Seninkisi bir duruştu kaçış oldu.
Bizimkisi her başlangıcın bitişi oldu.
Olduğun her anıma şükranlar diliyorum.

Yine bitiyorum aklının kıvrımlarında.
Yine yaralarım tütün basarak...
Ve seni acıtanlara küfredip,
Sana mutlu yıllar diliyorum.

Umutun bittiği noktadan sesleniyorum,
İkimizin konulduğu noktadan.
Kadehimi sana kaldırıyorum,
Sana mutlu yıllar diliyorum.

Şimdi sen acılarındaki kayıp...
Şimdi ben kalbindeki cevap...
Şimdi ikimiz dört kelimeyiz.
Doğum günün kutlu olsun.

Eren Akyol

Pinokyo

Bir cümbüşdür kopar oldu
Yaşadığım dünyanın kapısının eşiğinde
Bu dünya da yalan boldu
Pinokyo oldu insanlar betimlememde

Devr-i alemi kendi dünyalarıydı
Çoğu eyleme anlam katamazlardı
Ama sevmek eylemi onlar için bir hayli bayattı
Kalpleri hep aynı ritim de atardı

Sen de mi onlardan oldun
Benliğini onlar da mı buldun
Yoksa betimsiz pinokyo muydun
Zaten hep uzun muydu burnun..

Eren Akyol

Polinomal Yalnızlıklar

Birkaç damla yağmur damlası değdiğinde yüzüme,
Birkaç damla hüznle gözlerimden akarken,
Karışmış birbirine polinomal bir şekilde,
Uzun kışlar eşliğinde yalnızlıklar.

Ne demeliydi ki sonbahar ?
Kendi ağacından kurumuş yaprakları.
Kendi toprağına polinomal bir şekilde düşerken,
Ve yine düştüğü yerden yükselirken,
Neye susmalıydı sonbahar ?
Şakağımda derin şakalar varken,
Ve yine aklımda sen yokken.
Shift artı 8 Shift artı 1 shift artı 9
Ama eğer;
Bizim yazımız yazılmazsa bir yaz ayında,
Sıcaktan susamışsa güney kutbundaki bir penguen,
Deniz kokusunu özlemiyorsa bir balık,
Çünkü kurumuş bir balıkta can çekişmekteyse,
Susarım bir yaz günü.
Susarım kana kana bütün susmalara.

Oysaki tüm renklerin sahibiydi ilkbahar.
Beyaz ve siyah arasındaki polinomal farklılıklar,
Olmasına rağmen.
Yine de bütün renklere sahipken ilkbahar,
Gri bir bulut,
Gri bir buluttaki renksiz bir yağmur damlası,
Bana bütün renkleri hatırlatırdı.
Olsun,
Bir ilkbahar ayında düştüm ben.
Bir damla renksiz bir yağmurla,
Polinomal bir şekilde...
Dahası gözlerinden,
Ve dahası yapamıyorum ben...

Ağlama duyarım sesini.
Çünkü yalnızlık uzaktan hissetmekmiş gözlerini.
Tutmakmış sesini ellerimle.
Duymakmış sessiz bir odadaki sessizliği.

Ki çıkmaz sokakları tükettim ben.
Yürüdüğüm her yol bitiyor sanki.
Sanki adımlarımla.
Yaşananlar ve yaşanmayanlar,
Geçiyor bütün mevsimlerimden.
Ve dünya dönüyor dönmesine,
Polinomal artan ve azalan bir şekilde,
Bütün sonlar sıfırdan başlarken...

Eren Akyol

Sen Şahidin Ben Mat oldum

Bilmiyorum ki bir nefsi bir güzün sonucunu
Yaşım el vermiyor ki bir kifayete
Aklım duygularımla perişanken
Nerden bilsin ki hakkımızdaki neticeyi
Hem sen ki bir bütünün ufacık parçalarını oluşturan
Diferansiyelinde kendisini tamamlayan
Ve sen ki bir beni anlamsızlığa ulaştıran
Nerden görsün ki güzel gözlerin
Aklımdaki ufacık kelimeleri
Senin sıfat,özne ve yüklemelerini oluşturmakta
Ki senden uzakta bunun ne kadar zor olacağına inanmak
Dünyanın en güzel açısından seni görebilmektir.
Aklımın kilolarca ağır gelmesi bu yüzdendir.
Sevgilim diyememenin umutsuzluğuna erişebilirken ben
Senden uzakta erimde uçsuz uçurum bulunan
Sade ve alalede upuzun kirpiklerinden
Sevgilim diyerek öpememenin hain acıtasyonu
Bu yüzdendir.
Keşke bir durak olabilsem hiç gitmesen hayatımdan.
Yasımdaki ana temada seni hiç işlemesem.
Ki senden hiç vazgeçmesem.
Umut etmeyi bir kuşun kanadında unutup
Onu salıvermesem.
Ama sevmedin ki,
Sevmek en güzel eylemidir kelimelerin
Ki sana dünyanın en güzel kadınına
Bu kelimeler yakışmazsa
Ben de unuturum hayatımdaki ilk adımımla...

Eren Akyol

Sesindeki Ses

Aklım durgunken karışan kalbim
Sesini duyar oldu gece ve gündüz.
Gece karanlığı aydınlatan
Gündüz ise güneşinde gölge olan sesin.
Çünkü ses bir günün sonunda oluştu.

Sesin yankılandı karlı bir dağ başında
Karlı bir dağ başında çığ gibi çığlık oldu sesin
Kilolarca düştü kulaklarıma
Kulaklarımda melodileşen nefesin
Çünkü ses bir nefesin sonucunda oluştu.

Fikirlerimde çizemiyorsam yüzünü
Fikirlerim el vermiyorsa varlığına senin
Fikirlerim sağır olsa da duyarsa sesini
Fikirlerim eriyor varlığında sesinin
Çünkü ses bir fikrin sonucunda oluştu

Eren Akyol

Son

Yakışıklı bir cuma akşamı yazıyorum,
Elimde tek soruluk hayat quiziyle.
Zaman, mekan ve sen üçlemesinin getirdi,
Yüksek dozlu hüzne selamlar.

Sen kimsin biliyorum.
Seni tanıyorum gözleri kanserli bir bebeğin gözünden.
Kapışıyor aklımda hüznüm ve anılar,
Ve seni yaşamamanın hissi.
Gitme yollarıma yeni dökülmüş asfalt,
Kaldırımlar sökülmüş tek tek.
Gitme seni sevdiğim yollardan,
Çünkü sen gidersen bu yolda bana arabalar çarpar.

Velhasıl gitmenin mutluluğuna eriyorsun,
Seninle geçtiği yolların adımlarını ezberleyen insana er.
Erdiğin düşü gör,
Ve bak bir köşesinde her zaman ben varım.

Hiçbir şey olmamış gibi davranıyorum,
Hiçbir şey olmamış gibi davranıyorsun.
Ve ben çok değerli biriyim,
Hiçbir şey olmamış gibi davranarak değerleniyorum.

Hadi artık son bir kere gel bana bu hayatta son bir,
Tekrar, tekrar, tekrar ve tekrar git sonra.
Beni neden sevmediğini anlatmanın hissi...
Eksilmenin hissi...
En önemi kaçan yokmuş,
Kovalayan benmişim.
Ve 30 yıl ardında bana şiir yazmıştı diyebilesin.

Eren Akyol

Tat

Biraz garip duygular yaşamanın,
Tadı var gibi damağımda.
Hani olur ya;
Bir tat vardır önceden tatmadığın
Ama yemesen de algıladığın.
Bu durumun aksine bazı durumlar da vardır.
Tattığın tadı gün geçtikçe unuttuğun...
Gün geçtikçe o tada vurulduğun...
İstesen de ulaşamadığın...
Bazı durumlar vardır.
Haykırmak istediğimde,
Sesimin kısıklığı gibi...
Koşmak istediğimde,
Dizlerimdeki sakatlık...
Görmek istediğimde,
Gözlerimin bozukluğu...
Susmak istediğimde,
Ağızımdaki durmak bilmeyen küfür gibi...
Ve gülmek istediğimde,
Senin yokluğun gibi...

Eren Akyol

Ulan Şiiri

Ah ulan!
Bir dünya kuramadık şu dünyanın ortasında,
Saramadık üç kurusluk sevgimizle ve kelepir bir beyne sahibim.
Biraz da yaşıyorum hayatı ideolojik bir beyne de sahibim.
Ama anlamadığım nokta hayatım şiir değil benim.

Seviyorum seni, seni seviyorum.
Sen benim şiirimsin şiirim hayatım benim.
Her cümlem gibi ideolojik beynim;
Devriktir kelimelerim.
Ama seni sevmek tüm duyguların birleşimidir,
Ve sevmek bir kula kulaç atmaktır.
Affola ki balıklarda sever küçük balık olmadığı sürece.
Hem yetişmiyor bu çağda alt yapıdan sevgiler,
Biliyor musun Avrupa da bile.

Uyurken bir ses duydum, uyurken kalbim çalınıyor.
Bir umut doğruyor umudum, gelen kim diye.
Ona sorsan umulası bir umut bana sorarsan sen.
Ama kalbim yerinde yok ve kalbim uyurken çalınıyor.
Uyurken düşer kalbimden bin parça lakin hüznü değilim mizacım böyle.

Ben seni severim ama sen buna hazır değilsin.
Söylemiş miydim benim çocukluğum Akdenizdeki bir mandalina ağacı,
Dalları yemyeşil, turuncu dallarındaki mandalinaları ve toprağı;
Sen gittikten sonra erezyona uğradı, eksildi bir erezyon boyuntunda.

Harbi sen nereye gittin?
Bu arada ulan benim ulan nedir ya.
Hem babam kibar adamdır benim.

Ben hayattaki en büyük özentiğim seni sevmem hayata özenmektir,
Ve atmosferimde kayboluyorsun ama
Nefesim tükenene kadar,
Seni yaşatmaya devam edeceğim.

Ne biçimmişim...

Eren Akyol

Umudun Yalnızlığı

Kalbim acılara ilişkin
Yasım bütün gidenlere
Hep sesini duyar gibiyim
Her kelimenin son hecesinde

Kalbin soruları cevaplarımın
Gözlerim sevdalı gözlerine
Nedir bu dünyada aradığın
Her kelimenin son hecesinde

Artık bir umudun yalnızısın
Artık bir mecnunum çöllere
Artık her kum saatinde
Her kelimenin son hecesinde

Eren Akyol

Üçlü Eylemler

Yıkılmamıştı,yıkılmakta olan
El değmemişti,sanki insandan ötesiydi
Bir sessizliği vardı sesinden arda kalan
Geldi,gördüm ve o beni yendi

Düşmemişti,düşmekte olan
Düşlerimde görmemiştim,sanki düşlerden ötesiydi
Bir gülüşü vardı yüzünden arda kalan
Aldı,verdim ve o beni yendi

Yıkılmıştı,düşmekte olan
Eli düşlerime değdi,düşlerimdeki insandan ötesiydi
Bir hiç vardı artık ondan arda kalan
Geldi aldı,gördüm verdim ve o beni...

Eren Akyol

Yalnızlığın Nüktesi

Yıldızlar parlamıyor gökyüzünde
O şarkı da çalmaz oldu nicedir
Geceler kapkaranlık olsa da
Bulutlar her zaman gökyüzünde midir

Bir alkış tufanı duyuyorum giderayak
Yanıbaşım da insanlar gülümser oldu
Benimde iki elim hava da çabucak
Ama onları birleştirecek dermanım yoktu

Yine inci tanesi gibi yazıyorum kelimeleri
Bilmiyorum noktadan sonra virgül mü gelecek
Karalıyorum kelimeleri,elim de geleceğimin kurşun kalemi
O da her gün kocaman ellerimde mi tükenecek

Ne zaman bitecek sözlerim
Ne zaman anlayacak bir kadın yüreğimi
O zaman gece aydınlık,gökyüzü bulutsuz olacak
O zaman gözlerim bir yıldızdan kayacak

SONUÇ MU
Adım tükenir oldu dillerde
Bana yalnızlığın nüktesini bulun
Her adımda şiirim okunur dilimde
Yalnızlığın bitmeyen nüktesinin eşliğinde

Eren Akyol